

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 198

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 martie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 73 din 18 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 ¹ —1 ³ , precum și ale secțiunii II ¹ — „ <i>Magistrații consultanți</i> “, capitolul II, titlul IV din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare	1—4		
Decizia nr. 77 din 20 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		302.	
		— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.556/2002 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții în anul 2003 producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției de carne și a efectivelor de animale	5—7 7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 73

din 18 februarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, precum și ale secțiunii II¹ — „*Magistrații consultanți*“, capitolul II, titlul IV din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător

Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Ioana Marilena Chiva — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, precum și ale secțiunii II¹ — „*Magistrații consultanți*“, capitolul II, titlul IV din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

excepție ridicată de Societatea Comercială „I.A.I.F.O.” — S.A. din Zalău în Dosarul nr. 3.481/2002 al Tribunalului Sălaj.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 471C/2002, nr. 473C/2002—498C/2002, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de același autor în dosarele nr. 3.482/2002—3.491/2002, nr. 3.514/2002—3.520/2002, nr. 3.522/2002—3.530/2002 și nr. 3.561/2002 ale Tribunalului Sălaj.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție chestiunea conexării dosarelor sus-menționate, având în vedere conținutul identic al excepțiilor ridicate. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea, față de dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 164 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 471C/2002, nr. 473C/2002—498C/2002 la Dosarul nr. 470C/2002, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la independența și imparțialitatea justiției, deoarece magistrații-consultanți nu participă la judecată cu vot deliberativ, invocând în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 noiembrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 3.481/2002—3.491/2002, nr. 3.514/2002—3.520/2002, nr. 3.522/2002—3.530/2002 și nr. 3.561/2002 ale Tribunalului Sălaj, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, precum și ale secțiunii II¹ — „Magistrații consultanți”, capitolul II, titlul IV din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „I.A.I.F.O.” — S.A. din Zalău în cadrul unor litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece, „dacă judecătorii sunt numiți de Președintele României, magistrații consultanți sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social”, iar astfel supremația legii și separația puterii judecătorești sunt grav afectate. Prin aceste dispoziții se permit intervenția și controlul organelor administrative (Guvern, ministrul justiției și Consiliul Economic și Social), precum și ale celor politice asupra actului de justiție, ceea ce încalcă prevederile constituționale referitoare la independența și imparțialitatea justiției.

Tribunalul Sălaj a formulat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deoarece „actualii magistrați consultanți, deși sunt denumiți magistrați, precum

judecătorii, procurorii și magistrații asistenți de la Curtea Supremă de Justiție, spre deosebire de foștii asistenți judiciari, ei nu sunt judecători și nici nu pot fi asimilați acestora, de vreme ce ei participă la deliberări cu vot consultativ și nu beneficiază de imunitate; de asemenea, ei nu sunt, asemenea judecătorilor, în slujba legii, ci reprezintă organizații interesate în modul de soluționare a cauzelor la care participă”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu încalcă prevederile art. 51 din Constituție, întrucât sunt date în baza și cu respectarea prevederilor constituționale și a legilor în vigoare care reglementează materia soluționării conflictelor și litigiilor de muncă. Totodată, nu contravin nici prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, „statul de drept fiind organizat pe baza principiului separației puterilor statului, legalitatea fiind condiția de bază a democrației, garanția respectării drepturilor și libertăților cetățenilor”. Magistrații consultanți au un statut diferit de cel al judecătorilor, întrucât ei au numai un rol consultativ în cadrul deliberării, rolul decisiv în soluționarea cauzelor revenind în exclusivitate celor doi judecători, iar eventuala opinie separată a magistraților consultanți, deși se consemnează în hotărâre, nu are nici o relevanță asupra soluției pronunțate de cei doi judecători. Ca atare, principiul independenței judecătorilor consfințit de Constituție este într-un total respectat.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în baza Legii pentru organizarea judecătorească, cei doi judecători care fac parte din completul specializat pentru litigii de muncă sunt doar asistați de magistrații consultanți. În soluționarea conflictelor de muncă hotărârea se pronunță numai de judecătorii care fac parte din complet, magistrații consultanți participând la deliberări numai cu vot consultativ. Ca atare, actul de justiție în aceste cazuri este îndeplinit numai de judecători, care îndeplinesc condițiile de independență și inamovibilitate prevăzute de Constituție. „Magistrații consultanți, deși au denumirea de magistrați, nu fac parte din corpul magistraților, nu se bucură de inamovibilitate, ci sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social.”

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din

Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 alin. 1¹–1³, precum și ale secțiunii II¹ – „Magistrații consultanți“, capitolul II, titlul IV din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile art. 17 alin. 1¹–1³, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999), au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20 din 20 februarie 2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2002), iar dispozițiile secțiunii II¹ – „Magistrații consultanți“, capitolul II, titlul IV au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20 din 20 februarie 2002 și au următorul cuprins:

– Art. 17 alin. 1¹–1³: „Cauzele privind conflictele de muncă se judecă în primă instanță, cu celeritate, de către complete formate din doi judecători, asistați de doi magistrați consultanți.

Magistrații consultanți participă la deliberări cu vot consultativ. Opiniile separate ale acestora sau, după caz, opinia separată se consemnează în hotărâre.

În cazul în care judecătorii, care intră în compunerea completului, nu ajung la un acord asupra hotărârii, procesul se rejudecă în complet de divergență, prevederile alin. 5 fiind aplicabile.“;

– Secțiunea II¹ – „Magistrații consultanți“, capitolul II, titlul IV:

„Art. 69¹. – Magistrații consultanți sunt numiți pe o perioadă de 4 ani de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, dintre persoanele care au studii juridice superioare, o vechime în specialitate de cel puțin 2 ani și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 46 alin. 1 lit. a)–e) și alin. 2.

După numirea în funcție de către ministrul justiției, magistrații consultanți se bucură de stabilitate și se supun numai legii.

Magistrații consultanți depun jurământul în condițiile art. 48, care se aplică în mod corespunzător.

Numărul total al posturilor de magistrați consultanți, precum și repartizarea posturilor pe instanțe, corespunzător volumului de activitate, se stabilesc de ministrul justiției prin ordin.

Condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților, pentru a fi numiți ca magistrați consultanți de către ministrul justiției, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Economic și Social și a Ministerului Justiției.

Atribuțiile magistraților consultanți sunt prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești, aprobat prin ordinul ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 69². – Magistrații consultanți au drepturile și obligațiile prevăzute la art. 99, 101, 102 și la art. 110–118, care se aplică în mod corespunzător.

Ținuta vestimentară a magistraților consultanți se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Perioada în care magistrații consultanți exercită această funcție constituie vechime în muncă și vechime în magistratură. Constituie vechime în magistratură și perioada în care magistrații consultanți au funcționat ca asistenți judiciari.

Persoanelor numite ca magistrați consultanți, pe perioada în care își desfășoară activitatea în această calitate, li se suspendă contractele de muncă sau, după caz, raporturile de muncă, având posturile rezervate.

Art. 69³. – Magistrații consultanți răspund disciplinar în condițiile art. 121–123, art. 124 alin. 2 și art. 125, care se aplică în mod corespunzător. Sancțiunile prevăzute la art. 123 alin. 1 lit. a) și b) se aplică de președintele instanței la care funcționează magistrații consultanți, iar sancțiunile prevăzute la art. 123 alin. 1 lit. c)–f) se aplică de ministrul justiției.

Împotriva sancțiunilor aplicate potrivit alin. 1 se poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii, la secția de contencios administrativ a curții de apel în circumscripția căreia funcționează cel sancționat. Hotărârea curții de apel este definitivă.

Sancțiunile aplicate magistraților consultanți vor fi comunicate Consiliului Economic și Social de către Ministerul Justiției.

Art. 69⁴. – Magistrații consultanți pot fi detașați o perioadă de maximum 6 luni pe an sau delegați maximum două luni pe an, beneficiind de drepturile prevăzute de lege pentru personalul din instituțiile publice.

Art. 69⁵. – Magistrații consultanți pot fi eliberați din funcție de ministrul justiției, în condițiile art. 92, care se aplică în mod corespunzător. De asemenea, ei pot fi eliberați din funcție ca urmare a reducerii numărului de posturi de magistrați consultanți, în raport cu volumul de activitate.

Eliberarea din funcție a magistraților consultanți va fi comunicată Consiliului Economic și Social.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

– Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.“;

– Art. 51: „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“;

– Art. 123: „(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.
(2) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.“;

– Art. 124: „(1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, potrivit legii. Președintele și ceilalți judecători ai Curții Supreme de Justiție sunt numiți pe o perioadă de 6 ani. Ei pot fi reinvestiți în funcție. Promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor pot fi dispuse numai de Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile legii.

(2) Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.“;

– Art. 125: „(1) Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare.

(3) Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 322 din 20 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002, s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, constatându-se că aceste dispoziții contravin art. 1 alin. (3), art. 124 și 125 din Legea fundamentală.

Astfel, Curtea a reținut că *„justiția este în exclusivitate o funcție a statului care, potrivit art. 125 alin. (1) din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane sau instituții private“*, că *„activitatea de judecată se înfăptuiește în numele legii, exclusiv de către judecători“*, fiind exclusă posibilitatea *„de a se atribui puterea de judecată și altor persoane decât judecătorilor“*, și că, în consecință, participarea asistenților judiciari, cu vot deliberativ, la judecarea conflictelor și a litigiilor de muncă contravine principiilor imparțialității justiției și independenței judecătorilor, consacrate prin Legea fundamentală. Curtea Constituțională a reținut, de asemenea, în considerentele deciziei amintite, că *„asistenții judiciari nu pot îndeplini în activitatea lor la instanțele de judecată, fără ca prin aceasta să încalce prevederile Constituției, decât o activitate de asistență la soluționarea de către judecător a cauzelor privind conflictele și litigiile de muncă, cu vot consultativ în luarea hotărârilor, iar nu o activitate de judecată, rezervată prin Legea fundamentală exclusiv judecătorului.“*

Ca urmare a acestei decizii a instanței constituționale, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20 din 20 februarie 2002, dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, republicată, au fost modificate în sensul excluderii asistenților judiciari (denumiți acum „magistrați consultanți“) de la actul de deliberare judiciară și al definirii participării lor la judecată ca o activitate consultativă. Prin aceeași ordonanță de urgență s-a introdus în Legea

nr. 92/1992 o nouă secțiune — secțiunea II¹, capitolul II, titlul IV, intitulată *„Magistrații consultanți“* —, prin care se reglementează statutul acestora, adică numirea și eliberarea din funcție, atribuțiile, durata mandatului și răspunderea disciplinară.

II. Dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea pentru organizarea judecătorească, în redactarea actuală, nu contravin Constituției, dat fiind că din conținutul lor rezultă cu claritate că soluționarea cauzelor deduse judecății este hotărâtă de judecători, iar magistrații consultanți nu au decât un rol consultativ, util judecății în vederea stabilirii adevărului cu privire la drepturile subiective ale părților în litigiu.

Prezența la judecată a magistraților consultanți, fără vot deliberativ, constituie o problemă de procedură, reglementată prin lege, potrivit art. 125 alin. (3) din Legea fundamentală, fără ca prin textele legale menționate să se încalce în vreun fel independența judecătorilor, imparțialitatea justiției și, pe un plan mai general, principiile statului de drept.

În același sens Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 327 din 26 noiembrie 2002, nepublicată, prin care a statuat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002 sunt în concordanță cu prevederile și principiile constituționale. Neintervenind elemente noi de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

De asemenea, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este în același sens. Cu titlu de exemplu, în *Cauza Ettl contra Elveției, 1987*, s-a arătat că participarea unor experți la judecarea anumitor cauze nu contravine principiului independenței și imparțialității instanței, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată s-a reținut că legislația internă a statelor membre ale Consiliului Europei oferă numeroase exemple de instanțe care cuprind, alături de magistrați de profesie, specialiști în diverse domenii și ale căror cunoștințe sunt necesare pentru rezolvarea litigiilor de competența lor.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, precum și ale secțiunii II¹ — *„Magistrații consultanți“*, capitolul II, titlul IV din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „I.A.I.F.O.“ — S.A. din Zalău în dosarele nr. 3.481/2002—3.491/2002, nr. 3.514/2002—3.520/2002, nr. 3.522/2002—3.530/2002 și nr. 3.561/2002 ale Tribunalului Sălaj.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 77

din 20 februarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 2 lit. a), art. 361 alin. 1 lit. c) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 2 lit. a), art. 361 alin. 1 lit. c) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Roșca în Dosarul nr. 413/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată, arătând că asupra textelor de lege criticate Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, de exemplu prin Decizia nr. 136 din 5 octombrie 1999 și Decizia nr. 176 din 18 iunie 2002. Se apreciază că nu sunt evocate împrejurări noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 413/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 2 lit. a), art. 361 alin. 1 lit. c) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mariana Roșca, inculpată recurentă în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16, referitoare la egalitatea în drepturi, și ale art. 21, referitoare la dreptul la acces liber la justiție. Se arată că, întrucât excluderea căii de atac a apelului vizează numai anumite categorii de persoane, după calitatea acestora, se încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. De asemenea, se arată că prin dispozițiile art. 385⁶ alin. 3 din Codul de procedură penală, potrivit cărora în acest caz recursul nu se limitează

la motivele de casare arătate în art. 385⁹ din același cod, nu se poate justifica în toate cazurile înlăturarea căii de atac a apelului. În timp ce cu ocazia judecării apelului „*instanța [...] poate administra orice noi probe pe care le consideră necesare*” (art. 378 alin. 2 din Codul de procedură penală), în recurs instanța „*verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs*” (art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală). Autoarea conchide că egalitatea în drepturi, consacrată prin art. 16 alin. (1) din Constituție, impune înlăturarea oricăror privilegii și discriminări, astfel încât cetățenii să poată beneficia de aceleași căi de atac și de aceeași procedură, în cauze similare.

Curtea Supremă de Justiție — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că dreptul la un proces echitabil nu implică existența mai multor grade de jurisdicție, iar liberul acces la justiție nu presupune accesul la toate instanțele judecătorești și la toate gradele de jurisdicție. Principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit. Legiuitorul a stabilit regimuri diferite privind căile de atac, efectul devolutiv al recursului și limitele acestuia, urmând să se aibă în vedere și garanțiile procesuale reglementate în art. 385⁶ alin. 3 din Codul de procedură penală.

Guvernul, întemeindu-se pe jurisprudența Curții Constituționale, consideră că susținerile autoarei excepției sunt nefondate, deoarece textele de lege criticate nu încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și nici principiul liberului acces la justiție. Se mai arată că necesitatea stabilirii de competențe speciale în raport cu calitatea unor categorii de persoane este un principiu unanim admis în doctrină și consacrat în legislațiile tuturor statelor. Se mai consideră că, de altfel, competența și procedura de judecată, precum și căile de atac și condițiile exercitării

acestora sunt stabilite de lege, iar Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în art. 2 al Protocolului nr. 7 adițional la convenție, prevede obligativitatea dublului grad de jurisdicție în materie penală. Așadar, nu se poate vorbi despre o contrarietate a dispozițiilor legale criticate, în raport cu convenția invocată. Pe de altă parte, potrivit prevederilor art. 385⁶ alin. 3 din Codul de procedură penală, în cauzele în care nu se face apel, motivele de casare nu se limitează la cele arătate în art. 385⁹, iar instanța de judecată este obligată să examineze cauza dedusă judecătii sub toate aspectele.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 pct. 2 lit. a), art. 361 alin. 1 lit. c) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 29 pct. 2 lit. a): „*Curtea Supremă de Justiție: [...] 2. ca instanță de recurs, judecă:*

a) recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate, în primă instanță, de curțile de apel și Curtea Militară de Apel;“

— Art. 361 alin. 1 lit. c): „*Sentințele pot fi atacate cu apel. Nu pot fi atacate cu apel: [...]*

c) sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel;“

— Art. 385¹ alin. 1 lit. c): „*Pot fi atacate cu recurs: [...]*

c) sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel;“

Autoarea excepției, condamnată în primă instanță de Curtea de Apel Bacău pentru săvârșirea unor infracțiuni în calitate de magistrat, susține că dispozițiile legale criticate, care, datorită calității sale, o privează de dreptul la calea de atac a apelului, contravin prevederilor art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea în drepturi, și celor ale art. 21 din Constituție, referitoare la dreptul de acces liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Din coroborarea dispozițiilor legale procesuale penale, criticate pe calea excepției de neconstituționalitate, se

reține că hotărârile pronunțate în primă instanță de curțile de apel pot fi atacate numai cu recurs, nu și cu apel.

În activitatea sa jurisdicțională anterioară Curtea Constituțională a examinat dacă liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale pentru situații deosebite sau dacă el implică existența unor proceduri unice chiar și pentru situații deosebite, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac. De asemenea, Curtea a analizat în ce condiții existența unor particularități procedurale, în special referitoare la exercitarea căilor de atac, este în concordanță cu principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție.

Prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului. Această soluție decurge din dispozițiile constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“, precum și din cele ale art. 128, conform cărora „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*“.

În considerentele aceleiași decizii s-a reținut că semnificația art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngrădit prin lege, este aceea că nici o categorie sau grup social nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit. Însă legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că nu este contrar principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

Asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 pct. 2 lit. a), art. 361 alin. 1 lit. c) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, respingând-o ca neîntemeiată. Menționăm dintre decizii pe cea mai recentă, și anume Decizia nr. 176 din 18 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 24 iulie 2002.

Soluția adoptată prin această decizie, precum și considerentele pe care ea se întemeiază sunt valabile și în cauza de față, deoarece nu există nici un temei pentru schimbarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 29 pct. 2 lit. a), art. 361 alin. 1 lit. c) și art. 385¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Roșca în Dosarul nr. 413/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.556/2002
privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții în anul 2003
producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției de carne
și a efectivelor de animale**

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.556/2002 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții în anul 2003 producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției de carne și a efectivelor de animale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 10 ianuarie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2 alineatul (1), literele b) și d) vor avea următorul cuprins:**

„b) 7.000 lei/kg carne în viu pentru porcii în greutate de 90—110 kg/cap;

d) 4.000 lei/kg carne în viu — pui broiler.“

2. **După alineatul (2) al articolului 2 se introduc două alineate noi, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:**

„(3) Dintre producătorii agricoli definiți la art. 1, crescătorii, persoane juridice, de porci și pui broiler, pentru a beneficia de subvenție pentru producția de carne în viu, pentru animalele livrate în anul 2003 la abatoarele autorizate, conform prevederilor alin. (2), trebuie să facă dovada că au asigurat necesarul de furaje, prin Programul propriu anual de susținere cu furaje a producției marfă de carne de porc sau pasăre.

(4) Programul propriu anual de susținere cu furaje a producției marfă de carne de porc sau pasăre, întocmit conform modelului prevăzut în normele metodologice de aplicare a prezentei hotărâri, se depune la direcția generală pentru agricultură și industrie alimentară județeană, respectiv a municipiului București, la data solicitării subvenției.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 martie 2003.
Nr. 302.

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimedia@ramo.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **204 EUR** pentru monopost sau rețea.

În condițiile în care dispuneți de rețea, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 EUR/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o **reducere de 40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru. Cu ajutorul unui „motor de căutare” (inclusiv numai în abonamentul aferent anului 2003) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară - 120 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a - Dezbateri parlamentare - 192 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a - Publicații și anunțuri - 60 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a - Publicații ale agenților economici - 228 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a - Achiziții publice - 192 EUR.**

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis (numere incluse în abonament) 1989-2002 (319 EUR)
- selecții Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (0,08 EUR/pag.)
- versiunea electronică a lucrării "Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2002" - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (15 EUR).

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.) din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 EUR
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 EUR
Legislație privind normele de medicina muncii*	3,5 EUR
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 EUR
Legislația viei și vinului*	4,3 EUR
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vântului*	9,1 EUR
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 EUR
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	1,4 EUR
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 EUR
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*	3 EUR
Întreprinderile mici și mijlocii*	4,1 EUR
Circulația pe drumurile publice	2,3 EUR
Reglementări privind circulația pe drumurile publice	5,8 EUR
Impozitul pe venit - ediția a IV-a	12,5 EUR
Reglementări privind taximetria și închirierea autoturismelor	1,1 EUR
Codul muncii	4,1 EUR

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în EUR/versiune			
	români	francezi	englezi	germani și spanzoli
Vol.19 - Legea protecției medicului*	1,7	3,8	3,6	
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului*	3,1	6,4	6,6	
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8	
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2	
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3	
Vol.27 - Lege privind desășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1	2,5	2,4	
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1	
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6	
Vol.30 - Lege privind desășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1		2,5	2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5	1	1	
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7	
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9	6,2	6,2	
Vol.34 - Avocatul Poporului*	1,4	2,8	2,9	
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România*	0,3	0,8	0,7	
Vol.37 - Proprietatea publică și concesionările	1	2,1	2,1	
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4	0,8	0,8	
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate*	4	8,2	8,2	
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5	
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3	
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție*	3,2	6,9	6,9	
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2	
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale*	3,2	7,1	7,8	
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1	
Vol.48 - Fondul funciar*	7,2	15,3	14,8	
Vol.49 - Reglementări privind locuința*	3,3	7,1	6,8	
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale*	3,8	8,2	8,2	
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune*	1	2,2	2,2	
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1	
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8	
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism*	0,7	1,4	1,4	1,4
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2	
Vol.56 - Administrația publică locală*	4,1	8,5	8,5	
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6	
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv*	1,4	2,8	2,7	
Vol.59 - Legislație privind notarii publici		6,2		6,4
Vol.60 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Societăți comerciale - cadru instituțional	4,6	10,1	9,4	
Vol.61 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Înregistrarea și autorizarea comercianților	4,8	9,8	9,8	
Vol.62 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Fiscalitatea	6	12	11,9	

* Aceste lucrări conțin acte normative care au fost ulterior modificate și/sau abrogate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro